

dvadeset i jedan minut kaspara hauzera

joakim njugrošel

Govoreći prema mraku
ispod kože svoga kamenja.

Ti si
sašio
mreže sintakse
na splavu.

(Staklo broččanika
najbolje radi
u sopstvenom sumraku.)

Rakete
eksplodiraju
na tablicama azbuke.

8:31 pre podne

Vulkani se pretvaraju u staklo.

I pasatni vetar se smežurava.

4:08 popodne

Pejzaž blizanačkih predmeta.
Karijon sna,
igra se s okeanom.

Gde su ti zidovi
koji nas odvojiše od severa,

10:12 uveče

Soder u srcu tvog drveta.

Kose
blistaju na vidiku.

10:13 uveče

(Bunar noći presušuje.)

1:59 pre podne

More je
vođeničar tvojih suza
koje postaje grumenje
nekoć tuđeg broččanika.

9:42 uveče

Drvene grive,
blistavost zmija.

Tvoj vetar je gangrenozan.
Njihov je vetar vlažniji.

6:51 popodne

TI SI PROGUTAO

PUPOLJ-SENKU ZABORA VA

DO POSLEDNJEG PRAHA.

2:47 popodne

Jedna vatrena oštrica
podelila je svemir.

(Ptice su kreštale
kao nokti po školskoj tabli.)

11:09 pre podne

Istina ima ukus gorkih badema.

I tvoja lepra
curi kao pesak.

7:55

Dvanaest puta dvanaest.

Tocilo.
Led.

Korona pepela
ukrašava ciklon.

1:41 posle ponoći

Behu dva bunara.
Jedan je nadeven crnom vodom.

U drugom se uvek ogledalo crno nebo.

9:54 uveče

Tvoja pesnica je češalj kajanja
na zidu plača.

1:42 posle ponoći

Časovnik
povraća amove.

I prskotina
čini lestvice.

2:21 posle ponoći

Dah
zdruzgava bobice.

I katedrale
se ponovo javljaju.

Tvoja rana je glasnija od cigana
po istočnim grobljima.

7:08 ujutro

Sake mi debljaju snovima.

Tvoje ruke žuljevite od magle.

5:51 popodne

Život zazidan u ćilibar.

Šuma kucajući odlazi od mene.

(Da li je uopšte bilo nekih definicija?)

3:34 posle ponoći

Seme.

(Semenje.)

(Sejanje lave.)

(Semenje.)

(Čekaj
do žetve.)

12:00 ponoć

POJEO SI

DŽELATOV RUČAK SLOBODE

SVE DO POSLEDNJE MRVE.

Preveo: Miodrag Pavlović

Joakim Njugrošel (Joachim Neugröschel) mladi američki pesnik rođen je u Austriji 1938. godine. Njegov otac je bio poznati pesnik jidiš literature. Njugrošel živi u Njujorku u boemskim krugovima, izdržava se prevodenjem, jer sjajno poznaje više evropskih jezika. On je izdavač i avangradnog, levo orijentisanog časopisa za poeziju *Extensions*. Njegova poezija je ili satirična, socijalno kritična, ili s velikom preciznošću opisuje halucinantni svet čovekove podsvesti, kao što je slučaj u ovde prevedenoj poemi. Njegova traženja su srodna s poezijom, na primer, Johna Ashberryja koji je nedavno izbio u prvi plan američke poezije.

(U devetnaestom veku jedan devetnaestogodišnji dečak bio je nađen kako luta kroz šume u blizini jednog nemačkog sela. Nije mogao da govori nije imao znanja ni pamćenja, očigledno je bio odrastao u šumi. Seljani su ga usvojili, školovali, naučili da govori, čita i piše. Iznemada, čitav niz pokušaja ubistava nad njim. Niko nije mogao da pronađe zlikovca. Jednoga dana je bilo pronađeno mrtvo telo Kaspara Hauzera. Ubica nikada nije bio otkriven.)

Preludijum:

Žute mape za slepce.

Zvezde koje su umrle
pre no što nas razoriše njihovi zraci.

Pljosnati hleb Exodus-a
na kamenju pustinjskog poraza.

(Rastapa se na kiši.)

Krvlju izbrizgano nebo
kompasnih pesama.

(Igla podrhtava u pravcu meseca.)

(Igla ostavlja trag
krvavo-zelenog jezika.)

Katarke se iskradaju iz tvoga pulsa
kada pripreti leto.

8:46 uveče

Veslamo rekom koja čeka na propast.
Naviknuti smo
na virove i magline.

rukovet vazduha
I nebo što pokojno krvari.

12:07 podne